Text de l'Evangeli (*Jn* 20,1-9): El diumenge, Maria Magdalena se'n va anar al sepulcre de bon matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat treta de l'entrada del sepulcre. Llavors se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat».

Pere i l'altre deixeble van sortir cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà a Pere i va arribar primer al sepulcre, s'ajupí i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi va entrar. Després arribà també Simó Pere, que el seguia, i va entrar al sepulcre; veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó que continuava lligat a part. Llavors va entrar també l'altre deixeble, que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. De fet, encara no havien entès que, segons l'Escriptura, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

La Resurrecció de Jesucrist

Fra Josep Mª MASSANA i Mola OFM
(Barcelona, Espanya)

Avui, en aquest matí de Pasqua, veiem molt de moviment: una dona va des de casa seva al sepulcre, i del sepulcre cap a on són els Apòstols. Pere i Joan corren a la tomba, verifiquen, veuen. I, sobretot, després d'uns moments entre el dubte i l'esperança, "veuen" amb els ulls del seu esperit, i creuen en la resurrecció de Jesús.

Entre tant de moviment, el major, el més decisiu, fou el de Jesús. Després del divendres de passió i mort en creu, i del dissabte del "repòs" i silenci, sortí de la tomba viu i ressuscitat, deixant la mortalla i el sudari ben ordenats al seu lloc, tot donant-nos amb la seva resurrecció la prova més clara de la seva divinitat.

—Senyor Jesús, creiem que la teva resurrecció és la garantia de la nostra, perquè Vós heu dit que sou la Resurrecció i la Vida, i que el qui creu en vós, malgrat que mori viurà, i Vós el ressuscitareu el darrer dia.